

Vintersorg, Perfektionisten

Ur Vincis ide vcktes tidernas universalgeni
Med pensel i handen, men paletten i sinnets sal
Studerade allt fran faglars lyftkraft till vattnets
rrelseenergi,
En fackelbrare av rensansens mniskoideal

Varje penseldrag vgdes pa guldvag,
Landskap efter landskap manades fram
Men ven missnjet i hans kritiska hag
Frgrenades fran denna stam

Han smakade kunskapstrsten som lag begraven,
En torka som ej kunde sickas av vrlldshaven

Hans tankar vxte sig hga likt tinnar och torn,
I konstnrlig anarki,
I experimenterande alkemi,
Fr att stiga med vingat maskineri
Hgt over tinnar och torn

Naturen var livets encyklopedi,
Dess bilder befste hans teser
Fran mekanik till organisk anatomi,
Landet emellan? Genialiska synteser!

Studier i konst och arkitektur
Optik, geologi och botanikens hela tt
Men perfektionen blev till sist en bur,
Och han kunde ej ens frdigstlla ett enda portrtt

Ty nyfikenhet var hela hans vision
Och finna utforskade grenar
Att frdigstlla var att avsluta sin progression,
Och slla sig till statistiska stenar